

gjørelse; men her kommer Uligheden mellem de forskjellige enkelte Beboere frem. Man har fremdeles udtalt, at Principet er feil, og man har sagt, at man skulde gaae ud fra et heelt andet Princip, det skulde være Statskassen, der skulde betale det. Ja, det vilde jeg ogsaa meget hellere have hørt, men det lader sig aldeles ikke gjøre. Som den ærede Ordfører for Fleertallet har udtalt, har jo den høitagtede Minister i Udvalget med stor Bestemthed udtalt, at han vilde modsætte sig et saadant Lovforslag paa alle Stadier, og at han ikke vilde indstille det til Kongens Sanction. Vi kunde altsaa ikke faae det Bedste, og da vi ikke kunde faae det, gif vi ind paa at faae det Næstbedste, thi jeg troer ikke, at man i det Hele taget skulde kalde det det Bedste, som Lovgivningen egentligt for Tiden hjemler, at hvem, der har faaet Sladen, præsteret Krigskjorslerne og saa fremdeles skulde vedblive ene at bære Tabet. Da den ærede Ordfører for Mindretallet forleden ved anden Behandling kritiserede Fleertallets Betænkning, da udtalte han sig paa en særegen Maade angaaende et vist Punkt; jeg skal tillade mig i Forbigaaende at gjøre en lille Bemærkning derved. Han sagde, at Fleertallet holder det for mindre væsentligt, om Fordelingen skeer paa en større eller mindre Kred. Jeg vil nu blot tillade mig den Bemærkning, at den ærede Ordfører har læst Betænkningen paa samme Maade, som en vis Mand læste Bibelen; han har sat Fingeren paa det, han ikke vilde have med, thi der staaer i Betænkningen, at man holder det for mindre væsentligt, om Fordelingen skeer paa en noget større eller en noget mindre Kred. Dette lille Ord „noget“ er det, han har sat Fingeren paa, og det forandrer ganske vist Sætningen meget, det vilde være temmelig meningsløst, naar man vilde udtale, at det var det samme, enten Erstatningen forbeholdes i større eller mindre Kred, saa kunde man f. Ex. gjerne faae ud deraf, at vi vilde fordele den paa hvert enkelt Sogn. Ved at lægge Mærke til den Afstemning, der sidst foregik her i Folkethinget, forekommer det mig, og vistnok Mange med mig, noget underligt, at en heel Deel af de ærede Medlemmer, der stemte imod Loven, netop vare

fra saadanne Egne, der ikke havde præsteret synderlig Kjørsel . . .

Formanden: Jeg troer ikke, at det er værd at anstille saadanne Betragtninger om, hvilke Motiver der have ledet forskjellige Medlemmers Afstemning. Det maa jo staae ethvert Medlem frit for at overveie, af hvilke Grunde han stemmer for eller imod et Forslag; men jeg troer ikke, at man under Forhandlingerne skal gaae ind paa at undersøge dette.

Naben: Jeg maa sluttelig tillade mig at udtale, at jeg hører hjemme i et District — jeg har iøvrigt udtalt det Samme ved første Behandling —, som ikke har præsteret synderlig af danske Vgter, men der er vistnok ingen Steder, der alligevel have præsteret flere Vgter. Vi have hørt 10 à 12 Vgter af hver Ed. Hartkorn, men det var næsten allesammen ved de fjendtlige Armeer, og disse Vgter have vi faaet betalt ifølge Loven af 17de November 1865. Dette er endnu en Grund mere for mig til at stemme for dette Lovforslag. Det forekommer mig, som sagt, at være saa billigt, at jeg paa ingen mulig Maade kan undlade at stemme for det, og jeg skal opfordre det høie Thing til at gjøre det Samme. Jeg kan forsikre det høie Thing om, at dersom dette Lovforslag ikke bliver vedtaget, saa vil det vække almindelig Misfor nøielse i de Egne, hvor Kjørslerne ere præsterede, og naar den Tid skulde komme, hvad der vel ikke er saa umuligt, at Armeen igjen skulde komme til at operere i de samme Egne, da vil denne Misfor nøielse ganske vist vise sig derved, at man vil være tilbageholdende imod Armeen i enhver Henseende og søge at unddrage sig disse Kjørsler, saavidt man kan, og det kan ganske vist skee paa mange Maader, det har jeg Erfaring for.

M. Jensen: Jeg er enig med den ærede sidste Taler i at anbefale Fleertallets Forslag, fordi det er det Æneste, der under de forhaandenværende Forhold vil være at opnaae. Jeg kan ogsaa være enig med ham i, at det ikke vilde være heldigt, om man vilde nægte de Foll, som der her er Tale om, Erstatning, men jeg kan dog ikke gaae saa vidt, at jeg